

[Finansministeren.]

argumentation på grundlag af tallene og er vendt tilbage til noget, jeg skulle have sagt i en tale i Nakskov. Må jeg ikke spørge det ærede medlem: hvad er det, jeg i min tale i Nakskov har sagt, der egentlig vedrører det, vi her diskuterer?

Handelsministeren (Philip): Det ærede medlem hr. Alfred Jensen spurgte mig om forholdene vedrørende det påtænkte salg af fabrikken i Køge. Jeg kan oplyse, at det er rigtigt, at for så vidt dette salg er af en sådan karakter, som det er omtalt i pressen og af det ærede medlem, kræver det en tilladelse af handelsministeriet. Der er imidlertid endnu ikke til ministeriet indgået nogen anmodning, og der foreligger derfor heller ikke nogen sag.

For så vidt der skulle indkomme en anmodning, må vi selvfølgelig tage stilling til den. Når man tager stilling til et sådant spørgsmål, plejer man at tage hensyn til alle de forskellige forhold, der kan spille ind, herunder hensynet til den hjemlige produktion og beskæftigelse, og disse hensyn vil selvfølgelig også blive taget i dette tilfælde.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Det ærede medlem hr. Baunsbak-Jensen har igen stillet spørgsmål til mig angående sagen om lægerne Tvedegaard og Klitgaard Møller. Se, jeg er ikke rigtig klar over, hvor det ærede medlem vil hen, når han bliver ved med at grave i sagen, for det ærede medlem kan vel ikke tænke sig, at jeg på nuværende tidspunkt skulle udtale mig om lægernes forhold, og det ærede medlem har vel heller ikke tænkt sig, at jeg skulle stå her og kritisere sundhedsstyrelsen eller andre af dem, som har haft med undersøgelsen af denne sag at gøre. Nu da sagen er gået til afgørelse ved domstolene, mener jeg absolut, det er rigtigt at afholde sig fra at komme med udtalelser i den ene eller den anden retning.

Om den medicin, der er anvendt, og som

kunne fås billigere på anden måde, siger det ærede medlem, at der kun stod anført den ene slags i lægernes vejledning og i farmakopeen, og derfor havde lægerne ingen pligt til selv at foretage undersøgelser af, om medicinen kunne fås billigere på anden måde. Ja, det kommer virkelig an på, hvordan man forstår det. Jeg forstår det sådan, at de bøger naturligvis er udgivet til hjælp for lægerne, det er så ligetil; men på den anden side har lægerne selvfølgelig ikke pligt til at foreskrive noget bestemt; hvad de vil foreskrive imod de enkelte sygdomme, er der ingen, der kan befale dem. Nogle foreskriver atomvand og kvaksalvermidler, og andre foreskriver, hvad vi forstår ved egentlig medicin; man kan ikke pålægge lægerne, hvilken medicin de skal anvende. Jeg mener imidlertid ud fra et rent lægmandssynspunkt, at når et par læger specialiserer sig og i ret stor udstrækning giver en specialbehandling for en sygdom, følger det af sig selv — særlig når det som her drejer sig om en forholdsvis ny behandling, som man, så vidt jeg har forstået, har lært fra udlandet — at de har pligt til at undersøge, hvordan medicinen billigst kan skaffes; men det skal jeg som sagt ikke komme nærmere ind på. På samme måde kan man sige: når man får så godt som al medicinen fra et ganske bestemt apotek, må det ligge nær at etablere et virkeligt samarbejde med dette apotek.

Endelig spørger det ærede medlem mig, om jeg vil undersøge disse forhold. Hertil kan jeg naturligvis svare, at jeg lige fra begyndelsen har søgt at orientere mig derom. Når det ærede medlem fremsætter den tanke, at jeg ikke skulle have objektive rådgivere, ved jeg naturligvis ikke, hvad det ærede medlem mener med det; det er en beskyldning, som må stå for det ærede medlems egen regning. Imidlertid kan jeg da sige så meget, at jeg har søgt visse oplysninger, for så vidt udenom, men dér har det været endnu vanskeligere at få et såkaldt objektivt råd. Jeg er i hvert fald helt klar over, at jeg ikke ville kunne få